

13.100 kr., udtalte socialministeriet, at der ikke kunne ydes friplads i daginstitution for familiens 2 børn, idet den pågældendes virksomheder i samme skatteår havde givet et driftsoverskud på ca. 20.000 kr., efter at der var foretaget afskrivninger på bygninger m. v. for godt 190.000 kr., og efter at der til privatforbrug var hævet godt 90.000 kr. over virksomhedernes driftsbudget.

Børne- og ungdomsværnets afgørelse om tildeling af friplads kan indbringes for den sociale ankestyrelse. Til belysning af, hvorledes man i praksis fortolker udtrykket »specielle skattetekniske fradrag«, skal nævnes nogle afgørelser fra ankestyrelsen:

a. I et tilfælde, hvor forældrene havde henlagt 16.200 kr. af indtægten for 1973 til indskud på etableringskonto, fandt ankestyrelsen, at forældrene havde disponeret således over den til rådighed værende indtægt, at der i det foreliggende tilfælde forelå en udnyttelse af et specielt skattetekniske fradrag, og at børne- og ungdomsværnet herefter i det foreliggende tilfælde ved anvendelse af reglerne om friplads i daginstitutioner havde kunnet afslå at yde friplads.

b. I et tilfælde, hvor den samlede forskudsregistrerede skattepligtige indkomst for en selvstændig landmand og hans hustru, der var landhusmoder, udgjorde 34.000 kr., fandt ankestyrelsen – ligesom børne- og ungdomsværnet – det rigtigt at anvende foregående års skattepligtige indtægt forhøjet med de af ansøgeren foretagne skattetekniske fradrag, nemlig afskrivninger på bygninger og inventar samt henlæggelse til investeringsfond. Den herved fremkomne indtægt udgjorde 63.000 kr.

c. I et tilfælde, hvor forældrenes samlede forskudsansatte skattepligtige indkomst udgjorde 12.000 kr., fandt ankestyrelsen – ligesom børne- og ungdomsværnet – det rimeligt at nægte friplads, idet den skattepligtige indkomst var fremkommet som summen af arbejds- og renteindkomst på 119.000 kr., fratrukket underskud på ejendom, udgifter ved erhverv og lignende på 45.000 kr. og afskrivning vedrørende skibsanpartier på 62.000 kr.

d. I et tilfælde, hvor et ægtepar havde en skattepligtig indkomst før afskrivning på 19.000 kr., har ankestyrelsen givet børne- og ungdomsværnet medhold i nægtelse af friplads. Ægtefællerne, der henholdsvis var ansat ved skolevæsenet og socialvæsenet, havde i 1973 købt en landbrugsejendom, og deres skattepligtige indkomst før afskrivning fremkom således:

Lønindtægt og forpagtningsafgift		144.000 kr.
Lønmodtagerfradrag m. v.	11.000 kr.	
Renter af gæld i ejendommen	96.000 kr.	
Forventet driftsunderskud (ekskl. afskrivninger på 54.000 kr.)	18.000 kr.	125.000 kr.
Skattepligtig indtægt før afskrivninger		19.000 kr.

Som begrundelse for afgørelsen nævner ankestyrelsen:

»at der ved afgørelsen af andragendet om friplads i børnehaven må lægges vægt på, at forældrene tilsammen har en lønindtægt, som langt overstiger, hvad der i sædvanlige tilfælde giver grundlag for ydelse af friplads, og at den lave skattepligtige indtægt skyldes, at ægtefællerne ved frivillige dispositioner har påtaget sig forpligtelser, som beslaglægger størstedelen af denne indtægt og – når afdragsforpligtelserne tages i betragtning – antagelig ikke levner nogen plads for et privat forbrug til almindelige leveomkostninger uden gennem yderligere gældsstiftelse.«

e. I et tilfælde, hvor forældrenes forskudsansatte skattepligtige indkomst for 1973 var godt 25.000 kr. (som var fremkommet efter fratrækning af afskrivninger på ca. 20.000 kr.), havde børne- og ungdomsværnet ikke lagt denne indtægt til grund for beregningen af friplads, men i stedet taget udgangspunkt i det beløb, der ifølge driftsregnskabet var hævet til privatforbrug i ansøgerens virksomhed i 1972, 42.000 kr.

Ankestyrelsen var ikke enig med børne- og ungdomsværnet og udtalte i sin afgørelse, at den ikke finder det i overensstemmelse med cirkulæret af 21. april 1972, at

»børne- og ungdomsværnet ved beregning af familiens aktuelle skattepligtige indtægt har lagt mandens af driftsregnskabet fremgående privatforbrug til grund ved beregningen, idet privatforbruget i et vist omfang repræsenterer et formueforbrug og følgelig ikke uden videre bør sidestilles med den skattepligtige indtægt.

Ankestyrelsen finder, at vurderingen af, hvorvidt der kan ydes hel eller delvis friplads, må ske på grundlag af den skattepligtige indtægt efter driftsregnskabet for 1973.«